

2K48589

KURTULUŞ

Int. Instituut
Soc. Geschiedenis
Amsterdam

sayı: 1

Zonguldak Şehitlerini
Anıyoruz

Tütüncülerin Savaşı

İşgal-Köylünün Anaya-
sa Toprak Savaşı

6.Filo

"Kaçma Türkîş"-Türk
turistleri Avus-
turyaya giremiyor

Küba Monkado Olayları

Sarı Sendikaların
Yenilgisi

1 Mayıs

Şiirler

Kısa Haberler

Zonguldak Şehitlerini
anıyoruz.(10 mart 1965)

KURTULUŞ

KARDEŞLER,

Yurdumuzda güzel Türkiyemizde bugün bozuk bir düzen hüküm sürüyor. Çalışkan Türk emekçisinin, Türk köylüsü ve işçisinin alın teri mahsulleri "Yabancı sermayeyi teşvik" adı altında yurt dışına kaçırılıyor, milletlerarası büyük sermaye, yani EMPERYALİZM tarafından yutuluyor. Geri kalanın da Üçte biri emperyalizmin yurdumuzdaki ortakları olan Üçyüzbin parababasının cebine giriyor. İşte bu yüzden Türk emekçisinin alınteri Türkiye için, Türkiyeyi kalkındırmak için kullanılamıyor.

İşte bu yüzden yurdumuz **ENDÜSTRİLEŞMİYOR!**

Ve işte bu yüzden yurdumuzda 7 milyon kişi iş arıyor ve bulamıyor; yüzbinlerce Türk kolunun gücünü, gözünün ışığını Almanyalara, İsviçrelere, Avustralyalara satmak zorunda kalıyor.

Alman resmi istatistiklerine göre bir Türk işçisi Almanyaya sende 35 bin Mark yani yüzbin Liralık gelir sağlıyor. Almanyada yüzbin vatandaşımız olduğuna göre, Almanya her yıl Türklerin sırtından 30 MİLYAR Lira kazanıyor! Öte yandan yurdumuzun yabancı ülkelere 30 Milyar borcu var. Türkiye'nin bütün altın ve döviz yedeklerinin toplamı ise iki milyardan az.

Köylerde ise durum dahada korkunç: Ekilen toprakların hemen yarısı (yüzde 44 ü) 75 bin ailenin elinde. Yani tarımla uğraşan nüfusun yüzde ikisinin. Öte yandan 500 bin köylü ailesinin hiç toprağı yok. Türkiye'nin nüfusunun hemen yarısı ya ırgat yada pek az toprağı olan köylü. Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay'ın sözüyle: "Bir çeşit kölelik nizamı hüküm sürüyor" 20-30 köy sahibi ağalar devlet içinde devlet gibi yaşıyor, "asker" besliyorlar kendilerine. Mevcut köylerin yarısına yakını okulsuz, dörttebirinden fazlasını çevreye bağlayan yolu yok.

Bu bozuk düzenin sebebi bir yandan EMPERYALİZM, yani milletler arası büyük tekelci sermaye, onların yurttaki ortakları ve iş birlikçileri; öte yandanda Cumhuriyet öncesi Osmanlı derebeylik sisteminin kalıntıları olan ağa, bey, tefeci takımıdır.

Bu bozuk düzenden Türkiyeyi kurtaracak güçler ise Türk işçisi, Köylüsü, Esnafı, Türk yurt sever aydını, Türk askeri, ve emperyalizmin ezici rakabetiyle gittikçe yok edilmek istenen milli Burjuvazi, yani küçük ve orta endüstri müteşebbüsleridir.

Varılacak hedef Demokratik, Bağımsız, Barışçı bir Türkiyedir.

Bütün ilerici güçler emekçiler yurt severler Emperyalizm-Feodalite ittifakı karşısında MİLLİ DEMOKRATİK CEPHEDE birleşmeli örgütlenmelidirler. Ancak bu yoldan yurdumuz Emperyalizmin boyunduruğundan ve kokuşmuş Osmanlı kalıntılarından kendini kurtaracak Demokratik, Barışçı ve Bağımsız bir Türkiye yeniden doğacaktır.

İşte KURTULUŞ Berlindeki Türk işçilerinin bütün yurt sever Türklere bu eyleme çağrısıdır. Emperyalizme karşı bir tek cephe halinde birleşmeğe çağrısı.

Yurt taşıml!
Almanyadaki Türk işçisi!
Türk yurtseveri!

KURTULUŞ senin, bizim, hepimizin sesi olmalı!
O senin yazılarınınla güçlenecek, senin yardımınla gürbüzleşecektir.

Kurtuluş, T.T.O.
1 Berlin 10
Olbers Str. 4

adresine gönderilecek bütün yazıları sevinçle kabul edeceğiz.

Kardeş!

Kurtuluşa yazı yaz!

Kurtuluşu oku ve yakınlarına okut!

KURTULUŞ

KURTULUŞ

Aylık İşçi Gazetesi - Sayı 1
Sahibi: Türk Toplumcular Ocağı
Mesul Müdürü: İlhan Bayer
Yazışma Adresi: Kurtuluş, T.T.O.
1 Berlin 10
Olbers Str. 4
Fiatı: 60 kuruş- 20 pfennig
Yıllık Abone: 30 TL + 6 DM

ZONGULDAK

ZONGULDAK GREVİNİN YILDÖNÜMÜNDE:

4 yıl önce 10 Mart 1965 günü Zonguldakta madencilerin liyakat pirimlerinin dağıtılışında yapılan haksızlıklar dolayısıyla çeşitli bölgelerde işçiler işbaşı yapmayı reddetmişlerdi. Olaylar çarşamba günü başladi ve perşembe günü Kozluda Uzunmehmet, İncirhamamı, ve İh saniye ocaklarında çalışan 2 bin işçi kuyulara inmediler, inmek isteyen arkadaşlarını da birlikte harekete ikna ettiler.

Kitle psikolojisinden anlamayan idareciler gelsin polis, gelsin jandarma dediler, ve iş çıkırından çıktı. Polis, jandarma ve onun ardından denizpiyadelerinin de gelmesiyle halk silahlıların karşısında bırakılıyordu. Halkın silahlı ise yumrukları ve taşlarıydı. direniyordu işçiler.

...ve işçilere ateş açıldı. 2 işçi şehit olmuştur.

7 Şubat 68 de aynı yerde benzeri olaylar yinelenildi. İşçiler coplandı, gözyaşartıcı bmbalarla haklarına karşı çıkıldı.

Gelin madencilerimizin durumlarını gözden geçirelim; Madende birmühendisin gündelik kazancı 20-300 Lira arasındadır. Halbuki yeraltında her an ölümle karşı karşıya iki büküm çalışan bir işçi 11-16 Lira alır. İstihsal normları yüksek tutulmuştur. İşçi bu 11 Lirayı kazanabilmek için 11-12 saat çalışmak zorunda dır. Yeraltı maden işçilerinin çoğunluğu münavebelidir. 30 gün madende çalışır, 30 gün köyünde kalır. çalıştığı 30 gün içinde hafta tatili bile yoktur.

Uluslararası istatistiklere göre 0: Fransadamaden işçisinin gündeliği 74 Liradır. Batı Almanyada 65, Belçikadave Hollandada gene 74 Lira. Türkiye de ise 11 Lira...

Kömür işletmesi her zaman işçi ücretlerinde artış dolayısıyla maliyetlerin yükseldiğini ileri sürer. Oysaki kömür maliyetinde işçi ücretlerinin payı Almanyada yüzde 61, Fransıdadı 71, İngilterede 64 tür. Yani bu ülkelerde kömür maliyetinin ortalama yüzde 70 i işçiye ücret olarak ödenir. Türkiye de ise bu rakam yüzde 30 dur.

Maden işçilerimizin can emniyeti sağlanmış değildir. Zonguldak kömür madenlerinde her yıl 70-80 işçi iş kazalarında ölmektedir. Yaratılabilir ise binlerce dir. Kömür tozunun yarattığı meslek hastalıkları yaygındır. Maden insanı genç yaşta ihtiyar eder.

1962 de her bin madenciden 3,5 u kazada ölmüştür. Bu oran İngilterede 0,64, Fransada 0,60 Hollandada 0,36, İsveçte 0,66 dır. Bemekki madenlerimizde ölüm oranı diğer ülkelerin 5-10 katıdır.

Durum ortada. Ezilen halk kütlelerinin verdikleri her haklı savaşta idareciler karşılına dikilmekte, onlara en adi davranışlarla karşı çıkmakta, halkın polisini jandarmasını, ordusunu halka karşı kullanarak ve asıl suçluları değil de haklıları suçlayarak olayları kapatıp, haklıları uyutma politikasının sonu yaklaşımakta.

Ezilen hakların uyanacağı, ve gerçekleri görerek haklarına sahip çıkacağı gün yakındır

EFENDİLER UTANIN

Kulak verin
açız diyen
Kulak verin
muhtacıs diyen
ve toprağın altında inleyen
insanlara
Kulak verin
Yüzlerce metre altında yerin
Alın terine kömür tozu karışarak
Hergün ölümle vuruşarak
çalışanlara
Bakın
yıkılan şu ocağın altından
akin-akin
sedyelere usanmış ölümler gelir
Bu ölümler
insanın yüreğini deler gelir
Aç karnına usanmış
ısıyan için yanmış
beş çocuklu Çaycumalı Aliler gelir
Kulak verin
maden ocaklarına
Saygı duyun
onların haklarına
Efendiler
onlar
yıllardır
esik yürek
kasma kürek
ve kan tükürerek
kayaları yendiler
onların benizleri
ölü bir kandil gibi sarıdır
Ve artık
ölü bir kandil gibi sararanların
insan gibi yaşamak haklarıdır.

SALİM ULU MİLİS

ÇAĞLAR KIRÇAK

SAVAŞI

**1 Kg Tütün
10 TL.**

**1 Kg Sigara
150 TL.**

BİZİ SÖMÜRÜYÖRLER!

**BİRLEŞELİM HAKKINIZI
ARAYALIM**

**KARADENİZLİ
Tütüncüler sömürüye
karşı birleşiyorlar**

ANK'ta n

Karadeniz Tütün Ekici Piyasası geçen hafta açılmış ve tütün ekicilerinin bu bölgede de nasıl korkunç bir sömürünün pençesinde kıvrandıkları ortaya çıkmıştır.

Bu bölgede de, Ege Bölgesi'nde olduğu gibi, ekiciler devletin himayesinden yoksun bırakılmıştır. Tütünün gelecekteki fiyatı tesbit edilmemiştir. Tekel kanallarıyla yapılan destekleme alımları, ihtiyaca cevap vermek olanağından yoksun olduğu için, tütün ekici alleler, yine eski fuzaklara düşürülmüştür.

Kendi sorunlarını bizzat kendisinin harekete geçerek halletmesinde başka çıkaryolu kalmadığını gören Karadenizli tütün ekicileri, İstanbul'dan giden toplumcu gençlerin de yardımıyla merkezî Gerçe'de olmak üzere bir Tütün Ekicileri Cemiyeti kurmuşlardır.

Tütün Ekicileri Cemiyeti, yayınladığı ilk bildiriye kamuoyuna şöyle seslenmiştir:

« Oniki aydır gece gündüz, soğuğa, yağmura boğucu sıcağa aldırmadan, yarı aç, yarı tok dinlenmemizin sonunda ürettiğimiz tütünü satmak üzereyiz.

Daha doğrusu bütün yıl çocuk-çocuk, genç-ihthiyar, kız-kızan gece uykusu demeden, gündüz durup dinlenmeden yetiştirdiğimiz gözbebeğimiz, yaşama ümidimiz, tütünümüzü satmak üzereyiz.

Her yıl olduğu gibi bu yıl'da borçluyuz. Satacağımız tütünden alacağımız para borcumuza yetmeyecek, çocuklarımızın bayramlık elbise güzüyle baktığı tütünümüzden alacağımız para bizi bir gün bile sevindirmeyecek. Çocuklarına, karısına, anasına bir çorap, bir yazma bile alamayacaklar olacak. Evlenmelerini tütünün satışına bağlamış kızlarımız, oğullarımız yine gelecek seneyi bekleyecekler. Seneye durum yine aynı olur. Yine bekleriz bizi.

Ayağımızda garantili kara lastik patlamış, yemenimiz üstümüzde yırtıp, parçık pantolonumuz, başımızda senelerdir giydiğimiz şapka-mızla bekliyoruz.

Ömrünü tütün tarlalarında tüketmiş ihtiyar ninelerimiz, dedelerimiz de beklilik hâlâ. Bakımsızlıktan ayakları eğilmiş, ezik bakışlı, boynu bükük, yalın ayak çocuklarımız bekliyorlar.

Çıplak çocuklarımız, ezilmiş kardeşlerimiz için, kendi kurtuluşumuz için birleşelim.

Bu DÜZEN, SOYGUN DÜZENİ, BİZİ BİZDEN BAŞKA DÜŞÜNEN OLMAZ, BU DÜZENDE TÜTÜNÜ BİZDEN ON LİRAYA ALIYORLAR. BİZİM YIL ON İKİ AYI DİDİNEREK YETİŞTİRDİĞİMİZ TÜTÜNÜ KAGIDA SARIP ÇÖĞARA DİYE 150 LİRADAN SATIYORLAR BİZE.

Fakirin dostu olmasın. Fakirler er köylüler bir birleriyle dost olur antak. Haksızlığa karşı TÜTÜN EKİCİLERİ CEMİYETİNDE hakkımızı birlikte alalım. »

**EGE TÜTÜNCÜLERİNİN SAVAŞI
KÖYLÜ GENÇLİK İŞBİRLİĞİ**

Egede Devrimci gençlik ve tütün ekicileri arasında tam bir işbirliği gerçekleşmiştir. Ege tütün piyasası açılır açılmaz Egeye gelen Devrimciler Akhisar ve Ödemişin bütün köylerini gezmişler ve sağlam bir Gençlik-Köylü ittifakı kurmayı başarmışlardır. Binlerce köylü Akhisar ve Ödemiş'te mitingler yapmıştır.

Devrimciler bu başarıyı tütün üreticisinin içinde bulunduğu somut çelişkiyi doğru kavramış olmaya borçludurlar. Ege tütün ekicilerinin çoğu küçük toprak sahibi köylülerdir. Bunların yanı sıra topraksız veya gittikçe toprağını kaybetmekte olan proleter ve yarı proleter köylüler vardır. Bütün bu gruplar işbirlikçi şehir-kasaba tüccarları ve tefeciler tarafından sömürülmektedir.

Feodal bir gurup olan tefeciler, finans kapitalin (yani emperyalist büyük sermayenin) Türkiye'deki temsilcisi Bankalar tarafından desteklenmekte, tefeciler düşük faizlerle aldıkları büyük miktarda krediyi fakir köylüye korkunç faizlerle borç olarak verip, köylünün varışını yığını ellerine geçirmektedirler. Tefecilik böyle güçlenmiştir, bir çok köylerde Camiden başka ne varsa ipote k edilmiş durumdadır.

Hakim çelişki Ege'de de emperyalizm-işbirlikçi burjuvazi-feodalite ile bütün emekçiler yurtseverler arasındaki çelişkidir. Devrimciler işte bu doğru tahlil sayesinde köylü ile sağlam ilişkiler kurmayı başarmıştır. Doğru şiarlarla yapılan bu eylemler öylesine güçlü olmuştur ki, Akhisarda mitinglere saldırmaya kalkın Komünizmle Mücadele Derneği Üyesi, tüccar-tefeciler tayfası kişileşen köylüler tarafından sokaklarda kovalanmıştır. Tütün ekicilerinin bu uyanışı karşısında Tüccarların hakim oldukları "Tütün Ekicileri Federasyonu" çökmeğe yüz tutmuştur. AP Manisa teşkilatında da çatlaqlar baş göstermiştir. Akhisar mitingine saldırmaya kalkanlardan biri uğradığı bir köyde linç edilme tehlikesiyle karşılaşmıştır.

Son Demokratik köylü hareketleri, gelişmekte olan MİLLÎ DEMOKRATİK DEVRİMİNİN yeni bir halkası, işçi-Köylü-Aydın ittifakının umut verici habercileridir.

"YETTİ ARTIK, YÜRÜYÜN TOPRAKLARA"

ANTİ' tan

Atalan ve Güllüce köylerinde ağaların gasbettiği toprakların köylüler tarafından işgal edilmesi, devletin yerine getirmediği anayasa görevlerinin bizzat köylüler tarafından gerçekleştirilmesidir.

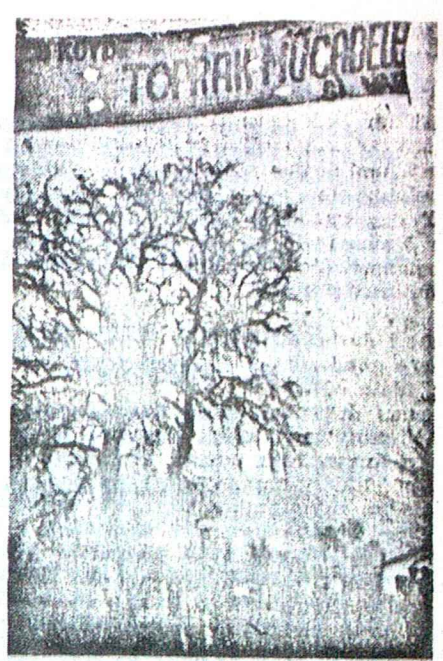
26 Ocak 1969 sa-
bahıydı. İzmir'in
Torbali İlçesi'nin Atalan Kö-
yü'nde yaşlı bir nine bütün
köy halkını çevresine topla-
mış bağırıyordu:

— Yetti artık çilemiz... Di-
mini, imanını seven tarlalara
yürürsün!

Ve ellerinde kazma, kürek,
yaba, 800 köylü topraklara
yürüyordu. Yıllar yılı üzerinde
yaşayıp bir türlü sahip olama-
dıkları, köle gibi çalıştırıldık-
ları topraklara... Devletin o-
lup da ağaların kendi-
lerine malettikleri top-
raklara... Sömürücü partilere,
işçileri bakanına, kaymakama,
ağalara, jandarmaya rağmen
yürüdüler! Çünkü canlarına tak-
demisti haksızlık. Canlarına tak-
demisti ırgatkı!

Atalanda köylüler 13,500 dön-
üm tutarında olan ve ağaların
hakimiyeti altında olan toprak-
ların bir kısmını işgal etti-
ler. Ağalar 13,500 dönüm topra-
ğın aslında 1,500 dönümüne sa-
hiptiler, ama geri kalan 12000
dönümlük hazine toprağını sa-
hibiymiş gibi işlemekteydiler.
Nüfusu 1,000 civarında olan
Atalanlılar, bu topraklar üzer-
inde kimi zaman ücretli, kimi
zaman kiracı olarak çalıştı-
lar. Yani Atalanlılar tarım
proleterleri ve yarı proleter
kimliğindeydiler. Ağaların Pa-
muk yerine Meksika buğdayı ek-
mesi üzerine, Atalanlıların bu
yük çoğunluğu işsiz kaldı. Hoş-
nutsuzlukları son haddine va-
ran Atalanlılar, toprakları iş-
gal ettiler.

600 kişilik bir komite kurul-
du, ve komitenin önderliğinde
Atalanlılar toprakları sürmeğe
başladılar. Önce 300 dönüm son-
ra bir 300 dönüm daha. Kendiler
ine yetecek kadar hazine topra-
ğına sahip olanadek sürmeğe
devam edecekler. Köy komitesi-
nin aldığı bir kararla üretim
kollektif yapılıyor. Hasat al-

ınınca yiğit Atalanlılar bir-
likte çalıştıkları topraktan
elde ettikleri ürünü hane, ha-
ne pay edecekler.

Atalan köylüleri bir süre
sonra hareketlerini genişlet-
tiler, civar köylerle de bir-
leştirdiler. Atalan köyü Muhtarı
Sabri Gülec, Subaşı Köyü Muhtarı
Kemal Canzı, Güllüce Köyü
Muhtarı Hüseyin Göbekli, Naime
Köyü Muhtarı Mehmet Cevik Baş-
kanlığında "İzmir ilinin Tor-
ballı Kazasına bağlı Atalan Kö-
yü ve çevre köyleri Sürası"
kuruldu. Sıra şu açıklamada bul-
undu.

"Biz İzmir ilinin Torballı
Kazasına bağlı Atalan köyü ve
çevre köylüleri olarak halkoyu
na duyururuz: Bu güne kadar
topraklarımızı haksız şekilde
sılliye altına alan toprak
ağalarına ve onlarla işbirliği
yapanlara karşı müştereken an-
ayasa-toprak mücadelesi açtık.
İlk olarak Atalan Köyü, hazine
arazilerine el koymak isteyen
tegebbüse karşı çıkarak topra-
ğa fiilen sahip çıkmıştır. Bu
anayasal mücadeleyi yürütmeğe
ve desteklemeğe kararlıyız."

Ve 3 şubat günü Güllüce kö-
yünde toprak işgali başladı.
Güllüce Köyü'nün 400 baş hay-
vanı yıllardır ilk defa köy
dışındaki hazine topraklarına
sürülerek otlatıldı. Köylüler
sabaha karşı Moruncun Deresi
adı verilen otlaklara hayvan-
larını sokabilmek için köyün
çevresini çeviren dikenli tel-
leri kesmek zorunda kaldılar.
Evet, köylüler köy çevresindek
hazine topraklarına ancak dik-
enli telleri keserek ve silah-
lı bekçilerin korkusunu yener-
ek girdiler. Çünkü Menderes'in
halası olan ve köyün kadın ağ-
ası, köyün bütün çevresini diken-
li tellerle çevirmiş, bunu ya-
pamadığı yerlerde köylülerin
ve hayvanların geçmemesi için
hendekler kazdırmıştı.

Köylünün bu uyanışı karşısın-
da ağalar jandarmayı seferber
ettiler. Güllüce köylüleri tan-

Köylüler hakları olan
toprağı işgal ediyorlar.

Sekiz kamyon dolusu Jandarma gelerek Atalanlıların sürmekte oldukları toprakların etrafını kordona aldı. Böylece Atalanlıların daha fazla toprağı illegal etmeleri ve hareketin diğer köylere yayılması önlenmek isteniyordu.

Hareket bir çığ gibi büyüyor.

4 Nisan günü Torbalının dört köyü daha hakları olan toprakları illegal ettiler.

Hortuna, Ayrançılar, Pancar ve Kuşçuburun köyleri topraklar hazineye ait olmasına rağmen, ağalar "uzun zamandır burarlarda siraat yaptıkları için" bu toprakların kendi çiftlikleri olduğunu iddia ediyorlar. Halbuki yıllardan beri ağalar bu toprakları hiçbir emek vermemiş, sadece devletin malı olan toprakları köylüye kiraya vererek köylünün alınterini çalmışlardır.

Dört köy halkı gazetecilere illegal ettikleri toprakları aza nin sannederek yıllarca kira ödenmiş olduklarını açıklıyarak

"Bu topraklar üstünde yıllardır ziraat yapan ve bu yüzden de toprağın sahibi olması gerekenler asıl bizleriz. Yıllardır bu topraklar için kira ödedik ama şimdi öğrendik ki bu topraklar devletin malıymış. İlgililer buna 'tapu faslası (i)' diyorlar. Tapu faslasıyla hazine arazisi arasında fark var mıdır? O halde bu toprak devlettir. Ve bizde devletin topraklarına sahip çıkıyoruz" demişlerdir.

Köylüler toprakları hane, hane bölmeyle dört köyün müşterek malı yapmağa ve üretimi kolektif yaparak mahsulü bölüşmeğe karar vermişler, toprağı guruplar halinde sürmeğe başlamışlardır.

Toprak reformu yapılmalıdır.

Politik hayatın bütün demokratik unsurları köylünün Anayasası-Toprak Mücafelesini desteklemektedirler.

TİP Genel başkanı M.A. Ayber

"Toprak reformunun Anayasanın verdiği bir hak olduğunu, bu hak eğer verilmiyorsa köylünün DİRENME HAKKINI kullanması gerektiğini" açıklamıştır.

CHP Genel Sekreteri B. Boevit

"Bütün haklardan önce yaşama hakkı gelir," diyerek toprağın kişilerin malı olamayacağını açıklamıştır. Topraksız köylünün yaşamak için Allahın toprağına el koymasının en tabii hakkı olduğunu söylemiştir.

Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay bile 20, 30 köy sahibi kişiler ve bu köylerde boğas toklugu çalınan insanlar bulunduğuna değinerek "Bu çağda böyle bir

6. FILO

Oya Türkoğlu

Bugün Türkiyeiavuçlarının içinde tutan satılmış bir gurup, efendileri Amerika'ya menun edebilmek için elinden geleni yapmaktadır. Bunlar, tek Amerikalılar darılmasınlar diye, uyutulmuş, aldatılmış insan sürülerini Amerikan Emperyalizmine karşı gösteriler yapan, 6.inci Filoya "GO HOM" diyen yurtseverlerin üzerine saldırı tıkar. Türk Halkının polisi de bu kirli emellere alet edildi.

Bu satılmışlar İslâm Dinini de Asismandan çekinmemişlerdir: Gözleri kararmış bir gurup Dolmabahçede yüzlerini 6. inci Filoya dönerek TAPINDILAR. Ve buna utanmadan "Eamas" adını verdiler.

Bu milleti de, Allahı da, Kitabı da Amerika olan satılmışlar, iki yurtsever Türkü Şehid ettiler. Fakat yurtseverler yılmadı. "Amerikaya GO HOM" yürüyüşleri yurdun her tarafını sardı.

Gösteriler sırasında meydana gelen kanlı olayların tek suçlusu olan Amerikan'cı çevreler, suçlu ilerici güçlere yüklemek istediler. S. Demirel'de "Karışıkları küçük bir solcu gurup yapmıştır. Amaçları bizim Amerika ile münasebetlerimizi seylemektir. Amerikalı idareci ler bunu anlamazlarsa solcular in gayesi tahakkuk etmiş olacaktır. Bizim 6.inci Filonun zıyaretlerinin azakması, veya Amerikanın Türkiye içinde varlığının sınırlandırılması yolunda bir talebimiz yoktur" diye rek Domuzdan yana mı yoksa Türk Halkından yana mı olduğunu bir kere daha ispat etti. Amerikalı Basın Vasingtonlu efendilerinden şefaat dilemeye başladı.

Fakat Amerikalı efendiler usaklarından daha skilliydiler. Yurdumuzda durmadan gelişen

kölelik nisamına yer verilmez, bu toprakların ve büyük çiftlik sahiplerinin topraklarının bedeli karşılığında kamulaştırılması ve topraksız köylüye dağıtılması gerekir. "demektir.

AP Genel Başkanı S. Demirel ise hala ülkemizde büyük arazi mülkiyeti olmadığını, sosyal adalet gayretlerinin boğunsaldüğünü iddia etmekte ve "Emin toprağına kime vereceğiz?" demektedir.

Fakat Türk köylüsü uyanmıştır. Ona kimsenin toprak vermiyeceğini bilmektedir. O hakkı olan toprağı kendisi alacaktır.

antiemperyalist savaşı görmemeslikten çekemezlerdi. Amerikanın casus büyükelçisi Kommer hemen bir rapörle bazı tedbirlerin alınmasına teklif etti. Bunlar arasında 6. Filo ziyaretlerinin durdurulması da vardı. Amerikan hükümeti bunları gösüne alarak şu kararlara vardı:

● Mart ayındaki 6. Filonun İzmir ziyareti iptaledildi.

● Bundan böyle 6. Filo ziyaretleri mecbur kalınmadıkça (!) yapılmayacak...

● 6. Filonun ikmalî diğer NATO ülkelerinin harp gemileri ile karışık olarak yapılacaktır.

● İlerici gençliğin "istenmeyen adam" ilan ettiği Vietnam kasabı Kommer Türkiye'de Büyükelçilik görevinden uzaklaştırıldı.

Bu Türk Halkının Amerikan emperyalizmine karşı savaşında bir başarıdır. Bu savaş mutlak safere kadar, yani emperyalizm yurdumuzdan tamamen çıkarılana kadar devam edecektir.

Demircioğluna Ağıt

A. Mihioğlu

Öğrenciler yurduna ying polisler girdi
Yurdu yaban domuz girilmiş bağa çevirdi
Polisin dönmüş gördü, kene susmuş usu
Kıyaya çömeldi, Vedat'da dövüldü
Demircioğlu bir ananın kuzusu
Hiç gitmiyor yurduğundan usuz.

Öğrenci kavuşuna yengin kavurdu herh
Ças Amerikan idi, ama tullanı verli
Bu başının nedeni kavranmak korkusu
Vedat gahem diyor, sel gör ve vakti
Demircioğlu bir ananın kuzusu
Hiç gitmiyor yurduğundan usuz.

Eli Hortun Beken'e, ondan polisler emir
Köller çipti ate cas, kuru kemite demir
Çür mü, kurur mu gençliğe böyle pus
Çür diye ate yurdu rektör çipti emir
Demircioğlu bir ananın kuzusu
Hiç gitmiyor yurduğundan usuz.

Vedatın da döşünen bayı-kafası vardı
Beyazınların casu bu kafası da yarı
Yen kedi kurtuluş döş yörü yurdu
Nisan çakırların yarı katre vardı
Demircioğlu bir ananın kuzusu
Hiç gitmiyor yurduğundan usuz.

Ezan okunuyordu: Tann ulu, uludur
Kara haber duyuldu: Vedat ördü öldür
Apt giden gıcilerinde domuz bir cas
Vedatın yolu ördü ölümüdür yoludur
Demircioğlu bir ananın kuzusu
Hiç gitmiyor yurduğundan usuz.

Köremiş seli e de, bendini cıneyip apt
Düvel Amerikalı diye haykırı tepki
Bu fel akış oldu toprakları yarı
O da Enkelis gibi karpada karpaklı
Demircioğlu bir ananın kuzusu
Hiç gitmiyor yurduğundan usuz.

kaçma türkîş

Türkiyede günden güne artan geçim sıkıntısı ve işsizlik karşısında yılan vatandaşlar tarlasını öküzünü satarak veya evini çiftini rehine bırakarak aldığı borç parayla nafakasını temin edebilmek için yabancı memleketlere göç etmektedirler.

Türk tarihinde bu kadar büyük bir göç ilk defa A.P. iktidarı zamanında olmaktadır. Nurlu ufuklara doğru gıda yoruz diyen AP hükümeti Türk milletini aslızâtında karanlık uçurlara sürüklemektedir.

Alman gazetelerinin bildirdiklerine göre yalnız Nisan ayı bağlarında Avusturya ve Almanya sınırlarında 1200 Türk turisti beklemektedir.

Alman Dahiliye Vekaleti sözcüsünün bu mevzuda gazetelere verdiği resmi bir beyanatta, Almanyaya sokulmayan ve sınırda bekleyen 800 Türk turisti Almanyaya iş aradıklarından geldiklerinden Almanyaya sokulmayacaklarını bildirmiştir. Bu arada kaçak gilenler ise yakalanıp dışarı atılacaklardır.

Alman gümrük kapılarının Türklere karşı sıkı sıkı kapatıldığını söyleyen bakanlık sözcüsü:

«Türkiyede çok yaygın olan verem hastalığı günden günde artmaktadır. Bu gelen turistlerin içerisinde hasta olanlarda muhakkak bulunmaktadır.

Sefaletten ve gidasızlıktan dolayı bu hastalığa yakalanan Türkleri kendi vatandaşlarımız arasına sokamayız.

Türkiyede'ki Alman iş ve işçi bulma kurumunda yapılan muayenelerden elde edilen bildide Türklerin bir çoğunun verem hastalığından çürüye çıktığı malumumuzdur ve maalessif Türk hükümeti bu hastalığa önleyici tedbir almamaktadır demidir.

Diğer taraftan Hollanda, Belçika, Fransa, İngiltere, İsveç ve Danimarka hükümetleri gümrüklerine birer tamim göndererek elinde Türk pasaportu olan hiç bir şahsı sınırdan içeri salmamalarını sıkı sıkıya bildirmişlerdir.

AP sayesinde Türklük şerefi ayaklar altına alınmış ve bütün batılı milletler vatandaşlarımızı karşı gümrük kapılarını resmen kapamışlardır.

Batılı milletlerden kendilerini sayanlar şimdi avuçlarını yalasınlar.

Böylece Türkiye'nin batılı milletler cemaasında'ki yerinin ne olduğu ortaya çıkmış oldu.

Yugoslavya ve Avusturya sınırlarında türeyen bir takım çeteler sınır kapılarında perişan bir halde kalan vatandaşlarımızı nasıl aldatıklarını Berline kadar gelmeğe muaffak olan bir turist gurubunun kendi yazılarından okuyalım.

Ben Aslenen ~~Deniz~~ Denizlinin Acı
Abdullah köyünden Süleyman oğlu
Hamza Kural.

Ben Türkiyede yaygın olan p
inanarak Denizli vilâyetinden 4
Aldım ve köyümde bulunan
dönüm Arazimi 5000 Lira alarak

bu yazının yayılan gaste ve
in her neye yazılırsa bir tanesinin
olmasını Hrg ve rica ederim

Arman
Hamza Kural
Lütfi

Arman

Ben aslen Denizlinin Acı-
payem kazasının Abdullâddin köy-
ünden Süleyman oğlu 1945 do-
ğumlu Hamza Kural.

Ben Türkiyede yaygın olan
propogandaya inanarak Denizli
vilâyetinden bir pasaport aldım
ve köyümde bulunan bir ikâ
dönüm arazimi 5000 Lira olarak
7000 liradan senetleğip turist
olarak yola çıktım.

Benimle beraber aynı köy-
den olan arkadaşlarımla bera-
ber İstanbuldan trenin birinci
mekvînden bilet aldık (hakiki
turistler birinci mevkide gi-
der diye) ve yola çıktık iki
gün sonra Avusturya sınırı olan
Yeseniceye geldik ve bizi
orada Avusturya polisleri tren
de pasaportları sürük (zurück-
iade) damgası vurup ve bizim
gibi yüzlerce turist arkadaş-
ları indirdiler ve indikten
sonra yesenicede bir takım
Türklere rastladık ama onlar
artık şebeke haline gelmişler
kaçak olarak huduttan adam
geçiriyorlar ve başarabilir-
lerse şahıs başına bin türk
lirası ve daha fazla alabili-
şine para alıyorlar bizlerde
onların sözüne ve konuşmalarına
göre 17 kişi toplu olarak
huduttan geçmeye karar verdik
ama dağ yolu iki saat dediler
bizlerde yola çıktık iki saat
denilen yola tam olarak dokuz
saatte aldık ve hududu geçtik
ve şebekelerin bir kısmı bir
kısını çekemeyib bizi şika-

yet ettiler Avusturya hududun-
da saat 7 de Avusturya asker-
leri yakaladı ve kaçacak durum
gösteren arkadaşlara tabanca
çekerek "KAÇMA TÜRKİŞ" diye
topladılar ve toplandıktan son-
rada Yugoslavya polisine tes-
lim ettiler polislerde bizim
ifadelerimizi alıp 200 er mark
para cezası aldılar ve bizi
bıraktılar ve bıraktıktan son-
rada Yesenicede iki üç gün bek-
ledik ve bir minibus şöförüne
rastladık oda dediki ben Alman
yada çalışıyorum ve şimdi izin
lîğim ben sizi batı Berline
geçiriyim bizde 9 arkadaş top-
landık yola çıktık ve doğu
yolu üzerinden geldik ve batı
Berline girdik buradada gezi-
yoruz ve gezdiğimiz yerlerde
turist gelen arkadaşlara ras-
ladık cebinde yemek parası
kalmamış aç günlerce dolağıb
bir şey bulamıyorlarsa arkala-
rında bulunan eşbiselerini
satmaya kalkanlara rastladık.
Memleketimden turist ola-
rak çıkıp seyahat ettiğim gün-
lerde gördüğüm ve karşılaştı-
ğim olaylar bunlardan ibaret
tir.

Yalnız bu yazının yazıldığı
gı gaste ve mecmuanın her ne-
ye yazılırsa bir tanesinin
bana gönderilmesini arz ve
rica ederim.

Hamza Kural Şevki Arman
Salih Karakaya

KÜBA Fidel Castro ve Monkado Olayları S.U.MİLLİ

16 Ekim 1953 günü Küba'nın Santiago şehrinde küçük bir hastahane odasında yapılan duruşmada 5 saat süren ünlü tarihi savunmasının son cümlesini böyle bitiriyordu Fidel Castro.

Castro, aynı yılın 26 Temmuzunda MONCADA askeri tesislerine örgütlü, planlanmış saldırıya bulunmaktan yargılanıyordu. Devrimci hareket bastırılıp harekete katılanların birçoğu öldürülerek başarısızlıkla sonuçlanıyor ve Fidel Castro daha sonra yakalanarak ilk duruşmasına dek 76 gün bir hücrede tutuklu kalıyordu. Savunması için gerekli her türlü doküman, belge kendisine veril-

bu günkü Latinamerikanın diğer ülkelerinden farksız bulunuyordu. Küba halkının en belli başlı gelir kaynağı şeker üretimine dayanıyordu. İşsizlik tüm ülkeyi kasıp kavurmak taydı. Şeker üretilen çiftliklerde çoğunlukla münavebeli iş olanağı yanı sıra bazen (mahsul toplama mevsiminde) 2 ila 5 ay arası iş olanağına sahip şeker işçileri de bulunuyordu.

Yaşamları şeker kamışına bağlı Küba işçileri için ölü dönem denilen işsizlik dönemi önemi büyüktü. Ülkede zengin feodal ağalar ve ziraat aracıları komprador zümrenin dışında tüm üreticilerin beslenme, giyim, sağlık hizmetleri, eğitim

toprak ağalarının tekelinde, atıl tutulmaktaydı.

1958 yılında 2,2 milyon civarında bulunan faal nüfusun 1,5 milyondan fazlası gizli açık işsizlikle mahkum ya da yetersiz çalışma imkanına sahip bulunuyordu. Yaklaşık olarak 900,000 ziraat işçisinden % 52,6 sinin 4 ay % 25,1 inin 6 ay çalışma olanağı vardı.

400,000 Kübalı işçinin ortalama yıllık gelirleri 100 Pesos'u geçmezken sayıları bini aşmayan feodal ağaların yıllık gelirleri ortalama 40,000 Peso'nun üstünde bulunuyordu. Köylerde çalışan nüfusun ortalama aylık geliri 46 Pesos, şehirlerde çalışan nüfusun % 68 inin ortalama aylık geliri ise 75 Pesos civarında bulunuyordu. 1920-1950 yılları arasında ülkede milli gelir artışı olmamıştı.

Yine aynı kaynağa göre yapılan incelemelerde temas kurulan köylülerden % 14 ü ya Tübe erkilozlu ya da Tüberkiloz geçirmiş, % 31 i sıtmalı, % 13 ü Tifüs'ten muzdarip, diğer % 35 i de değişik hastalıklardan muzdarip bulunmaktaydı. Şehir yaşıyanların ancak % 8 inin parasız tedavi olanaklarına karşılık köylerde bu sıfır oranında idi. Fakirlik, sefalet tam deyimiyle girtağa dayanmıştı. Otuz yaşlarındaki Küba insanının ağzında diş göremezdiniz. Yüzler kırışık ve hüzünlü, vücutlar bakımsız ve kambur....

1953 nüfus sayımına göre tüm Kübada ikametgahların ancak % 55,2 sinde akar su bulunmaktaydı. Diğerleri su ihtiyaçlarını akarsulardan, çaylardan gidermekteydiler. Halkın % 58,2 sinin elektirikle aydınlandığı bu ülkede gerikalanlardan % 87,6 sı Fotojenle aydınlanmakta (tabi bulabilirlerse) idi.

Şehirlerde ortalama kiralar ortalama kazancın 1/3 ünün çok üstünde bulunduğundan çoğunluk gecekondularda barınıyordu. 1958 yılında Kübada 50.000 den fazla gecekondü, 200.000 den fazla dağ kulübesi ya da benzeri küçük barakalarda çalışan nüfusun % 21,2 si oturmaktaydı.

Yine nüfus sayımından elde edilen bilgilere göre (1959) Küba halkının % 23,3 ü okuyamaz değildi. Bu rakam köylerde yaşıyan nüfus arasında % 41,7, şehirlerde % 11,6 olarak değişiyordu.

Kübanın devrim öncesi içinde bulunduğu ekonomik-sosyal durumun yanı sıra bu oluşların nedenleri üzerinde durmak, Amerikan tekellerinin bu ülkedeki nüfus ve durumlarını incelemek, ekonomik bağımlılığın

Castro, Guevara

mediği gibi savunma avukatı tutmasına da müsaade edilmiyordu bu süre içinde.

27 yaşındaki ihtilal lideri savunması sırasında kendisini suçlu yerine koymuyor, affını beklemiyordu. Savunmasının 8. ünlü Devrimci program ve Diktatör Fulgencia Batista'ya karşı ve onun ahlaksız rejimine karşı ağır suçlamalar oluştuyordu.

Savunma konuşması gizli tutuluyordu ve küçük hastahanein duvarlarını aşip yayılabileceği olanakları pek azdı. Fakat Gastronom devrimci arkadaşları bu işi başarıp konuşmayı basıp yayıyorlar ve bu konuşma daha sonraki yıllarda başarıyla sonuçlanacak Küba İhtilalinin önemli ve etkili bir ideolojik silahı oluyordu.

MADALYONUN ARKASI

1950 yılları Kübasında durum

gibi sosyal haklardan yararlanma olanakları pek kötü idi. Yağmurlarla birlikte sıtma tüm Kübayı kasıp kavururdu. Doktor ve ilaç içince para kazanmak gerekiyordu.

1956 yılında Kuzey Amerika'da yapılan bir incelemeye göre köylülerden ancak % 4 ünün yemeklerinde et, % 1 inin balık, % 21 inin yumurta, % 3,3 ünün ekmek, % 11,2 sinin süt bulunuyordu. (Ülkenin otlakları bakımından zengin alanları göz önünde bulundurulursa Hayvancılık ve süt üretiminin yüksek olduğu anlaşılır.)

Kübalı küçük üreticilerden % 85 i çalıştıkları topraklarda icar ödüyor ve tarlalardaki küçük saz kulubelerde ikamete mecbur ediliyorlardı. 200.000 köylünün bir karış toprağı yokken ülkede ekilebilir 4.200.000 Hektar arazi

1 MAYIS

1 Mayıs bütün dünyada işçi bayramı olarak kutlanır. Hatta, Türk-İş sendika konfederasyonunun üyesi olduğu Hürdünya Sen dikalar Birliği bile 1 Mayıs'ta bildiriler yayımlar. Türk-İş ise bağlı olduğu uluslararası örgütün bayram saydığı günü bile kutlamaktan kaçınarak ka- dar işçi sınıfına ihanet çiz- gisi üstünde kalır.

Türk işçisine yıllarca öz- beöz bayramı olan 1 Mayıs "Ba- har Bayramı" diye tanıtılmağa çalışılmış ve de hâlâ tanıtıl- maktadır. Bir yandan işçiye ken- disinin de bir bayramı olduğu unutturulmak istenirken öte- yandan 1 Mayıs'ta sivil polis- ler her tarafta av köpeği gibi koku ararlar, bir kaç kasketli bir araya gelirse, onları dağıt- ırlardı. İşçiyi örgütlenmeye çalışacak, onları haklı istek- lere yönetecek kim varsa Nisan ayı sonunda nezarete alınırdı.

■ İstanbul işçileri 1922 de İngiliz işgal kuvvetlerinin kahredici varlığı altında 1 Ma- yısı kutlamışlardı. Türkiye'deki ilk büyük 1 Mayıs hareketi bu hareket oldu. Ertesi yıl 1 Ma- yıs, İzmir İktisat kongresinden sonraya rastladı. Hükümet işçi- lere çok haşın davrandı. Uyanık olduğu bilinen bütün işçiler ve onların yakınları gösteri yapılması için tevkif edil- diler. Oysa işçilerin haklı istekleri vardı. Bu istek yerine getirilmeyince 1 Mayıs'ta, Türk işçi tarihinde şerefli bir ye- ri olan, ŞİMENDİFERCİLER GREVİ başladı.

■ Greve Aydın, Rumeli, Anadolu şimendifercileri ve Zonguldak kömür işçileri katıldılar. Bur- juva sınıfı bütün yurdu kapsa- yan bu işçi hareketini ancak güçlüğüle önleyebildi ve işçinin haklı isteklerinin bir kısmını vermek zorunda kaldı. Bilinçle- nen işçilerin haklı mücadele- lerini önlemek için hakim sınıf- lar kendi çıkarlarına uygun ol- an " Amele Birliği " ni kurdur- tular. Bunlar sonra işçiyi pat- rona satan " Sarı Sendika"lar olarak geliştiler.

■ Ankara'da imalatı harbiye işçilerinin müsamerele ver- erek ve Meclis binası önünde nutuklar söylüyerek kutladık- ları 1 Mayıs, sonraları çok ağı- rı baskılarla kutlanamaz hâle getirildi.

Niçin 1 Mayıs bütün dünya işçilerinin Bayramıdır?

■ Amerika işçileri 1884'te Şikago'da işçi kongresinde 8 saatlik işgünü kendi güçleri ile elde etmek kararına varmış- tı. Bunu sağlamak için de 1 Ma- yıs gününe kadar hazırlıklarını yürütecek ve bitirecek, o gün de

büyük bir miting yapacaklardı. 1886 yılının 1 Mayıs'ı ilk ha- reket tarihi olarak onanmıştı. ■ 1885'te Washington'da topla- nan işçiler, kongrelerinde bir yıl evvelki kararı onaylamıştı ve yine kabul edilmişti ki, iş- çii istekleri gerçekleşinceye kadar her yılın 1 Mayıs'ında bu mitingler ve protesto gös- terileri sürdürülecekti.

■ 1886 yılı 1 Mayıs'ında Ame- rika'da 5,000 den çok grev il- an edildi. Bütün büyük şehirler de mitingler yapıldı, ve 8 saat- lik işgünü için işçiler tek kalp halinde çarptı. Ancak bu mitinglere silahlı devlet kuv- vetleri gönderildi. Mitingcile- re hücum edildi. En kanlı olay- lar da Şikago'da oldu.

1 Mayıs'ta başlayan grevler 3 Mayıs akşamı 10,000 grevciye karşı (sarı işçiler) tutulmuş ve işçilere saldırtılmıştı. Polisler işçilere ateş açmış bu sırada yüzlerce işçi ağır yaralanmış bir işçi öldürülmüş- tü.

■ Bu cinayeti protesto için 4 Mayıs günü Amerikan işçile- ri büyük gösterilerde bulundu- lar. Şikago'da 15,000 işçinin protestosuna silahlı 200 polis engel olmak istedi. Ateş edil- diği anda polislerin ortasına bir el bombası düştü. 20 polis yere serildi. Bunun üzerine ye- ni takviyeler geldi ve işçile- re hücum devam edildi. Mitingi yürüten sendikacılardan SEKİZİ tevkif edildi.

21 Haziran'da mahkemeye veril- di. Şikago işçilerinin tümünün lehte tanıklığına rağmen hiç bir delil bulunmadığı halde sendikacılardan 4'ü idama mah- kûm edildi ve öldürüldü. Bir sendika lideri karardan önce intihar etmişti. İki lider mü- ebbet kalebentliğe, bir sendi- ka başkanı da 15 yıl ağır hap- se mahkûm edildi. Fakat bir su- re sonra idam edilenlerin, in- tihar edenin, kalebentliğe in- leyenin ve ağır hapiste işken- ce çekenin, hepsinin suçsuz ol- duğu anlaşıldı.

■ İşte 1889'da Pariste topla- nan 2. Enternasyonalin Birinci Kongresinde bu mahkumiyetleri protesto ve 8 saatlik işgünü için mücadeleye hız vermek ve yeni bir öz kazandırmak amacı- la Amerikan sendikacılarının teklifiyle 1 Mayıs günü bütün dünya işçilerinin gösteri ve dayanışmasını dile getiren bir önemli tarih oldu.

■ Fransa işçi hareketleri ta- rihindeki 1 Mayıs'ların ilk kanlı günü 1891 yılı 1 Mayıs'ıdır. İşçi hareketlerinde buna Fourmies Katliamı denir.

Bu yüzden her sene 1 Mayıs'ta işçiler bir araya gelerek bir sene boyunca yapmış olduk- ları mücadelelerini gözden ge- çirirler ve daha çok haklar elde etmek için yeni mücadele- lerin strateji ve taktiklerini tesbit ederler.

YAŞASIN DEVRİNCİ İŞÇİ ÖRGÜTLERİ
YAŞASIN İŞÇİ MÜCADELESİ.

DÜNYA İŞÇİ HAREKETİ TARİHİ

N. HİKMET

Yayından fırladı ok !

Menzil irak,

Çok irak

Çok !

Hedeften bir eser yok !...

Menzil irak,

çok iraktı

Ok uçuştaki usta değil çiraktı,

havalarda kanlı kanat kırıkları bıraktı !

Her an,

peşinde kalan,

bu ince kurşun ;

uzun ihtizazları çarpan ve çarpılan bir uçuşun !

Bu uçuş,

yıllarca yıllar

kadar

yıl sürdü .

Vaktaki gün doğusu kanla köpürdü,

ok hedefin kırmızı kalbini gördü... .

ok uçuştaki usta oldu, gayri çirak değil !...

O irak

menzil artık irak değil !

Dede- tarih-yayı veren,

biziz geren,

uçan ok ki, kavgamızdır, kuş misali,

hedef, kurtuluş misali !...

KISA HABERLER

Almanya'daki Türk'ler aldatılıyor

Türkiyeden bir senelik mukavele ile Alman yaya çalışmaya gönderilen işçiler erin bir çoğu aldatılmakta ve mukavelelerinin çok altında ücret almaktadırlar.

Bosch ve Lorenz Firmalarında çalışan Türk işçileri bu sebepten sehtikleri işçi komitelerinin önderliğinde patrona karşı mücadeleye girmiş olup haklarından bir kısmını almayı başarmışlardır.

Siemens'de Grev

Band süratlerinin arttırılması, buna karşılık ücretlerinin zam yapılmaması yüzünden Siemens Hausgewerkschaft'daki Türk işçiler bundan bir müddet önce grev yapmışlardır. Önceden bir örgütlenme yapılmamış olmasına rağmen işçilerin tam bir dayanışmaları sayesinde bir ölçüde grev başarılı olmuştur. Fakat patron verdiği sözleri yerine getirmemiş, ücretle z zam yapılmamıştır. Bunun üzerine işçiler örgütlenmeye başlamışlardır. Kadın ve Erkek Türk işçileri IG Metall sendikasına üye olmakta ve kendi aralarında toplantılarla patrona bir daha haklarını yedirtmeyecek güce erişmek için hazırlıklarını yapmaktadırlar.

Türk-Alman işçi dayanışması

"Zehlendorf işçi gurubu" adındaki Sosyalist Alman işçi örgütü Türk Toplumcular Ocaklarının aracılığı ile Krone ve Zeiss Ikon'daki Türk işçileri ile temas kurmuş, Türk işçilerinin haklarını almaları için onlara yardımcı olmaktadır. Önce Krone'deki kötü iş şartları yüzünden meydana gelen bir kazayı ele alan "Zehlendorf işçi gurubu" hem güçlü hem güçlü durumda işçilere kaza yüzünden ağır hakaretler eden patron temilcisini "Türkçe Bildirilerle" tehditle protesto etmiştir. Daha sonra Zeiss Ikon'da akortların yükseliği yüzünden bir Türk kadınının elini frezeye kaptırması üzerine işçileri haksızlığa karşı uyararak Türkçe bir bildiri daha yayınlamışlardır.

Postabaşının adice sarkıntılığı

Krone'de çalışan bir Türk kadınının Posta-başı Heins adice elle sarkıntılık etme k istemiştir. Türk işçisi pos tabaşıyı çıkayet etmek istemiş, fakat "İşten atarız" tehdidiyle korkutularak susturulmuştur.

TÜRK-ALMAN İŞÇİ TOPLANTI SI

Krone'deki sarkıntılık hadisesi üzerine "Alman Zehlendorf işçi gurubu" Türkçe ve Almanca bir bildiriyle bu ahlaksızlığı protesto etmiş, Türk ve Alman işçileri 11 Nisan'da bir dayanışma toplantısına çağırmıştır. Toplantıda işçilere yapılan haksızlıklar konuşulmuş, bunlara karşı mücadele yolları saptanmıştır.

Pasaport harçlarına zam

Türkiye'deki soygun yetmiyormuş gibi dış ülkelere ihraçedilen Türk işçilerinden şimdi birde "Senelik pasaport uzatma ücreti" adı altında yeni bir sömürüye başlanılmıştır. Her yeni pasaport alan vatandaş 99.-DM. ödemekte, ve ikisenede bir de pasaportunu uzatmak için 67.-DM. (Yani 210.-TL.sı) ödemek zorunda bırakılmaktadır. Bu yeni soygun işçiler arasında büyük bir infial uyandırmıştır.

Öğrenciler ve Ali Rıza Bey

Almanya Türk Talebe Müfettişi Bay Ali Rıza Özgüç geçenlerde Berlin'deki Türk Talebeleşine ve bilhassa ilerici gençlik guruplarına sıkıyaptığı baskıların bir yenisini daha yapmak üzere Berlin'e geldi.

Berlin Türk Talebe Derneği ise aldığı bir kararla müfettiş beyin Derneğe girmesini yasaklamıştır. Buna çok kızan Bay Özgüç durumu Milli Eğitim Bakanlığına bildirmiştir. Bunun üzerine Bakan beyde verdiği bir demeçte 16 öğrencinin öğrenciliğinin kaldırıldığını bildirmiştir.

Yapılan tahkikat neticesinde hiç bir Öğrencinin öğrencilik hakkının kaldırılmadığı anlaşılmış ve Bakanlığın Öğrencilere baskı yapmak için böyle bir Balon uçurduğu meeydana çıkmıştır.

Yeni B.Alman C.Başkanı bir sosyalist

Yeni Alman Cumhurbaşkanı seçilmiş eri 5 Mart ta Batı Berlinde yapılmıştır. Seçimle rde Hiler'ci (NPD) Yeni Nazi partisiyle bu gün iktidarda bulunan Hristiyan Demokratlar (CDU) ilk olarak açıkça işbirliği yapmışlar ve eski bir Nazi olan Schröder'i desteklemişlerdir. Böylece iktidardaki CDU maskesini atarak faşist bir parti olduğunu ortaya koymuştur. Fakat seçimleri Sosyal Demokratların (SP D) aday Heinsmann kazanmıştır. Liberal Parti (FDP) de sosyalist adgı desteklemiştir.

HEINEMANN NATO'YA KARŞI

Yeni Alman Cumhurbaşkanı yaptığı bir açıklamada "Almanya Nato'dan çıkmalıdır! Aksi halde iki Almanya'nın (Demokrat Alman Cumhuriyeti, Federal Almanya) birbirine yakınlaşması bir hayal olacaktır." demıştır.